

[Vanggaard.]
 missariat maa have, først og fremmest Tilsynet med de autoriserede Udvandringsagenter, en meget vigtig Opgave, men dernæst ogsaa en hel Del andre Opgaver, og navnlig den direkte Vejledning for den, der søger Kommissariatets Bistand, naar han har besluttet sig til at udvandre. Der peges paa, at de nyttige Oplysninger om Forholdene i de paagældende Lande, hvortil der udvandles, ogsaa kan bibringes Offentligheden.

Det bestemmes, at Udenrigsministeriet, for at der kan tilflyde dette Kommissariat saa betydelig Sagkundskab som muligt, skal tilstille det Udtog af de danske Afsendinges Indberetninger om Forholdene i Udlandet; der gives Anvisning paa, at man direkte kan henvende sig til den danske Repræsentation i Udlandet; der er tillagt Kommissariatet Ret til at gøre Indstilling til de paagældende Ministerier om betryggende Forhold for Udvandringen og om Forbedringer til Betyggelse af Udvandringen, ogsaa om eventuel økonomisk Hjælp til og Uddannelse af dem, der vil udvandre, Undervisning om Forholdene i det paagældende Land, hvortil de vil søge, og i det hele taget anden Undervisning, som kan være nyttig for dem, der vil emigrere.

Endvidere skal, som jeg nævnte før, Udvandringskommissariatet føre Opsigt med private Personer og Institutioner, der giver Oplysninger til Udvandrere; Kommissariatet kan støtte disse Personer, men har det ogsaa i sin Magt, hvis det opdager, at deres Arbejde gaar i en skadelig Retning, da at bringe dette Arbejde til Ophør.

Det er de Opgaver, der er peget paa i Lovforslaget, og det vil sikkert ramme Hovedmængden af, hvad der paa det paagældende Omraade kan være Tale om.

Der foreslaas endvidere en Afgift, nemlig 1 pCt. af det Vederlag for Befordring og Kost, der erlægges i Henhold til den Kontrakt, som slutes mellem den befordrede og Udvandringsagenten; denne Afgift skal indbetales af Agenten til Udvandringskommissariatets Kasse. Derved vil denne nye Statsinstitution faa nogen Indtægt til Dækning af den Udgift, den forvolder Staten; man kan vel ikke helt forvente, at denne Afgift vil dække Udgifterne ved dette Kommissariat, selv om det er Tanken, at det skal begynde under mere beskedne Former, saaledes at man først kan se, hvilken Betydning det har, og hvilke Udviklingsmuligheder der ligger for det. Denne Afgift er altsaa ingen Skat, men er kun beregnet

paa at skaffe nogen Erstatning for den forøgede Udgift for Staten.

Der blev i Fjor paa Foranledning af Indenrigsministeriet nedsat et Udvalg, som meget nøje har undersøgt hele dette Spørgsmaal. Dette Udvalg har afgivet en udførlig Beretning samt et Forslag til Lov om Udvandring, og det Lovforslag, som den højtærede Indenrigsminister her har forelagt dette høje Ting, er i alt væsentligt overensstemmende med Udvalgets Forslag. Som den eneste Afvigelse af nogen Betydning kan jeg nævne, at medens det af det paagældende Udvalg er foreslaet, at Kommissariatet autoriserer Udvandringsagenterne, er det ifølge det foreliggende Lovforslag Indenrigsministeriet, der giver Udvandringsagenterne Tilladelse til at udøve deres Virksomhed. Jeg vilde være tilbøjelig til at mene, at den Sagkundskab, der bør ligge hos den, der giver Autorisation til Stillingen som Udvandringsagent, altsaa hos den paagældende Institution, findes i noget større Maalestok hos Kommissariatet, der jo netop specielt har med disse Forhold at gøre, end man kan forudsættes at den finde i Indenrigsministeriet. Men, ogsaa andr Hensyn kan jo have gjort sig gældende, og det er i øvrigt en Enkelthed, som der vel kan forhandles om i et eventuelt kommende Udvalg.

Idet jeg i øvrigt henviser til den højtærede Indenrigsministers udførlige Bemærkninger ved Fremsættelsen og til det paagældende Udvalgs Beretning, der jo paa en meget grundig Maade belyser samtlige herhenhørende Forhold, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Harald Jensen: Det Forslag til Lov vedrørende Udvandring, som vi nu behandler, er i sig selv et Bevis for, at den danske Statsadministration ikke forhaster sig, særlig ikke, naar det drejer sig om at tage Stilling til et socialt Problem. Lovforslagets egentlige Kærne er jo nemlig den Tilsynsvirksomhed, som man nu paatænker at etablere overfor Udvandringsagenter, og saa den Oplysningsvirksomhed, hvis Resultater man paatænker at stille til Raadighed for Emigranterne.

Begge Spørgsmaal var fremme allerede i 1872, da man beskæftigede sig med den første og for øvrigt den eneste Ændring, der er foretaget i Loven om Udvandring af 1868. Man var allerede den Gang klar over, at de gældende Bestemmelser var ufyldest-